

شبهات‌ها و تفاوت‌های تصمیم‌گیری و حل مسئله

تصمیم‌گیری، عالی‌ترین و پیچیده‌ترین فعالیت شناختی انسان است.

حضرت علی (ع) در حکمت ۱۷۳ نهج‌البلاغه درباره اهمیت مشورت کردن می‌فرماید: آن کس که از افکار و آرای گوناگون استقبال می‌کند، صحیح را از خطا به خوبی تشخیص می‌دهد.

حضرت علی (ع) در حکمت ۲۷۴ شرط تصمیم‌گیری را رسیدن به یقین می‌داند: چون به یقین رسیدید اقدام کنید.

در حل مسئله: با مسئله مواجه هستیم، حل‌کنندگان مسئله باید راه‌حل‌های مسئله موردنظر را خودشان بازآفرینی کنند. با راه‌حل‌ها مواجه هستیم. در حل مسئله ممکن است راه‌حل‌های مختلفی داشته باشیم ولی فقط یک راه است که ما را به راه‌حل مسئله می‌رساند. در حل مسئله افراد به دنبال روش‌های موفق و کارآمد هستند.

تصمیم‌گیری نوعی حل مسئله است. چون تصمیم‌گیرندگان با این مسئله مواجه هستند که بهترین انتخاب چیست پس در تصمیم‌گیری هم مثل حل مسئله با «مسئله» روبه‌رو هستیم. در تصمیم‌گیری فرد باید از انتخاب‌های مختلف بهترین را برگزیند. در تصمیم‌گیری با اولویت‌ها سروکار داریم. اولویت‌های یک تصمیم‌گیری می‌تواند شامل همه گزینه‌های احتمالی باشد،

روان‌شناسی ۲

یعنی هر اولویتی فرد تصمیم‌گیرنده را به مقصد می‌رساند، ولی ممکن است اولویت مطلوب نباشد. دغدغه تصمیم‌گیرندگان، انتخاب بهترین اولویت می‌باشد.

توجه به موضوع انتخاب‌ها، سر و کار داشتن با اولویت‌ها و انتخاب بهترین اولویت مربوط به تصمیم‌گیری است.

توجه به یافتن راه‌حل‌ها، سر و کار داشتن با راه‌حل‌ها و انتخاب راه‌حل منتهی به حل مسئله مربوط به حل مسئله است.

مدرسه مجازی اینو